

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. II. 37. 757/2013/6. szám

A Kúria Dr. Galbavy Magdolna ügyvéd (**cím**) által képviselt Felperes (**Felperes címe**) felperesnek, ... jogtanácsos által képviselt Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság (7622 Pécs, Vargha Damján u. 1.) alperes ellen rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 30. napján kelt 8.K.27.139/2013/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.139/2013/5.sz. ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2012. május 9. napján 21 óra után **B.** belterületén közlekedett a ... forgalmi-rendszámú Mercedes A osztály típusú gépjárművével, amelyben rajta kívül a felesége és gyermeke utazott. A rendőrök a felperes által vezetett gépjárművet látva követték, majd megállítása érdekében megkülönböztető jelzést és hangos bemondót használtak. A jelzést észlelve a felperes gépjárművével az útról lehúzódot, és az út szélén megállt. Az intézkedő rendőrök a felperest rendőri intézkedés alá vonták.

A felperes a rendőri intézkedéssel szemben az elsőfokú rendőrhatalóság vezetőjénél panasszal élt. A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság az intézkedő rendőrök tanúként történő meghallgatását követően 2012. augusztus 16. napján kelt 02050-105/8-9/2012.P. számú határozatával a panaszt elutasította. A

felperes által előterjesztett fellebbezés folytán eljáró alperes 2012. október 2. napján kelt 02000-105/44-4/2012.P. számú határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a panasszal érintett napon a rendőrök szolgálati feladatuk teljesítése közben a szolgálati előljáró utasítását teljesítették, amikor a felperessel szemben igazoltatást fogantatosítottak, tekintettel arra, hogy Mercedes A típusú személygépjárművet vezetett. Az intézkedést az indokolta, hogy az aznapi szolgálat megkezdését megelőzően tartott eligazítás során többek között meghatározásra került a közlekedésben részt vevő Mercedes A osztály típusú személygépkocsik és azok utasainak ellenőrzése. Ennek előzménye, hogy 2002. április 25-én a **B.**-i ... lakótelepen ismeretlen személyek megtévesztéssel egy lakásba bementek, és ott bűncselekményt követtek el. A tanúk nyilatkozata szerint az ismeretlen elkövetők a helyszínről egy Mercedes A osztály típusú személygépkocsival távoztak. A hatóság rögzítette, hogy a rendőrök az irányadó jogszabályok és a szakmai módszertani útmutatás szerint jártak el, mert az intézkedés során a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975.(II.5.)KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) mozgó jármű menet közbeni megállítására vonatkozó szabályait, és az e tárgyban a közúti járművek megállításának és követésének módszereiről és taktikáiról szóló 7001/2006.(IV.6.) ORFK Irányelv mozgó jármű megállítására vonatkozó szakmai követelményeit is maradéktalanul betartották. Álláspontja szerint a rendőri intézkedés kapcsán Magyarország Alaptörvényében foglalt bármely alapvető egyéni jog sérelme, illetve egyéb jogsérelem sem volt megállapítható.

Az alperesi határozat felülvizsgálata iránt benyújtott keresetében a felperes alperes határozatának elsőfokú határozatra kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a rendőri intézkedés elleni panasznak történő helyt adását kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a közigazgatási eljárás során előterjesztett panasz és az intézkedésben részt vevő rendőrök tanúvallomása alapján az állapítható meg, hogy az intézkedés során a rendőrök a felperesi gépjármű mögött haladva megkülönböztető jelzésként fényjelzést adtak. A tanúként meghallgatott felperesi házastárs nyilatkozata ellenére - utalva a panaszban foglaltakra - nem fogadta el, hogy az intézkedő rendőrök hangjelzést is alkalmaztak. Azon állításukat azonban nem vonta kétségbe, hogy hangos bemondón is szóltak az intézkedő rendőrök, hogy álljanak félre. Ítéletében felhívta a KRESZ 6. § (2) bekezdés b/ pontjában foglaltakat, megállapítva, hogy az eljárás során intézkedő rendőröknek a megkülönböztető fényjelzés mellett hangszórón keresztül utasítás adására is lehetősége van a gépjárművezető részére. Ennek figyelembevételével a jelzések használatával összefüggésben a KRESZ 6.§ (2) bekezdés b)

pontjának sérelme nem állapítható meg. Ítéletében leszögezte, hogy a hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50.§ (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett. Arra az álláspontra helyezkedett, hogy önmagában az a tény közömbös, hogy milyen okból állították meg a felperes gépjárművét, a rendőrségnek ugyanis lehetősége van a közúti forgalomban részt vevő gépjárműveket bármikor, bármilyen okból ellenőrzés alá vonni. Így annak sem tulajdonított jelentőséget, hogy korábban a felperes autójához hasonló típusú gépkocsival bűncselekményt követtek el, és ez volt az oka a felperesi gépjármű megállításának. Azt, hogy a rendőri intézkedés a felperesben, házastársában, illetve gyermekében riadalmat keltett, nem tekintette olyan releváns körülménynak, amely indokoltá tenné az intézkedés törvénytelenységének megállapítását és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. A 2012. május 9. napi beszámoltató lap beszerzését a rendőrhatóságtól - mint sürgős bizonyítási indítványt - elutasította.

A felperes a jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte. Felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy a bírósági eljárás során a házastársa tanúvallomása az általa előadott tényállítást alátámasztotta, mely szerint rendőrautó sietett utánuk, fény- és hangjelzéssel, majd hangosbemondó használata után álltak meg. Sérelmezte, hogy a bíróság ítéletében a rendőrök által tett tanúvallomásban foglaltakat elfogadva azt állapította meg, hogy a rendőrök csak fényjelzést, illetőleg hangosbemondót használva állították meg. Kifogásolta, hogy a bíróság mellőzte azon közokirat becsatolását, amely egyértelműen bizonyítaná, hogy a rendőrök két héttel egy bűncselekmény elkövetése után igazoltatási kötelezettség hiányában intézkedtek vele szemben, és indokolatlanul alkalmaztak megkülönböztető jelzést. Az intézkedés során a rendőrök egyértelműen a KRESZ 6. § (2) bekezdés b) pontjában foglaltakkal ellentétesen jártak el, és e körben a releváns tények tisztázására nem került sor. Hangsúlyozta, hogy a panaszában egyértelműen a sziréna használatát kifogásolta, azaz, hogy hangjelzés és fényjelzés együttes használatával, megkülönböztető jelzéssel történt az üldözése, amire a rendőrségnek igazoltatás címén jogszabályi lehetősége nincs. Közúti igazoltatás esetén ilyen megkülönböztető jelzés használatára nem kerülhetett volna sor.

Alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Ellenkérelmében kifejtette, hogy a jogerős ítélet helytállónan állapította meg azt, hogy a KRESZ 6.§ (2) bekezdés b) pontja értelmében az eljáró rendőröknek lehetőségük volt arra, hogy megkülönböztető fényjelzés mellett hangszórón keresztül adjanak a

felperes részére utasítást a megállásra, hangjelzést egyébként a közigazgatási eljárás során készített rendőri jelentés, és a rendőrök által tett tanúvallomások egyértelműen kizárták. Megkülönböztető hangjelzés használatáról a felperes panaszának előterjesztésekor sem tett említést. A hangjelzés használata, és ezzel összefüggésben a KRESZ rendelkezésének a sérelme nem állapítható meg. A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat megfelelően és helyesen értékelte, és az így megállapított tényállásból helyes ténybeli és jogi következtetést vont le, döntése ezért megalapozott.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a Pp. 275.§ (2) bekezdése alapján.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetésre jutott az alperesi határozat jogszerűségével kapcsolatban, döntésével és indokaival a felülvizsgálati bíróság egyetért az alábbiak szerint.

A felperes felülvizsgálati kérelmében arra hivatkozott, hogy a bíróság a tényállást nem helytállóan állapította meg, és mellőzte azon közokirat becsatolására vonatkozó felhívását, amely egyértelműen bizonyítaná, hogy az igazoltatás az eljáró rendőröknek nem volt kötelezettségük. A felperes felülvizsgálati kérelemben előadottakkal ellentétben a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete meghozatala alapjául szolgáló tényállást teljes körűen és helytállóan állapította meg a rendelkezésre álló bizonyítékok figyelembevételével.

A felperes a jogorvoslati eljárások során, illetőleg a perben megtartott tárgyaláson személyes nyilatkozatában, valamint a felperes házastársa tanúvallomásában a rendőri intézkedéssel összefüggésben fény- és hangjelzés alkalmazását egyaránt megjelölte. Ezen tényekkel szemben a Kúria hangsúlyozza, hogy az eljárás megindítását eredményező panaszbeadványában a felperes hangjelzés alkalmazására nem utalt. Ezt támasztja alá a 2012. május 11. napján kelt panaszbeadványának harmadik bekezdése, amelyben a megkülönböztető jelzés érzékelésével összefüggésben annak látással történő érzékelését említi, amely nyilvánvalóvá teszi, hogy a felperes panaszbeadványában kizárólag a fényjelzésre, illetőleg a fényjelzésen túl később a hangos bemondó alkalmazására hivatkozott, amely a KRESZ 6.§ (2) bekezdés b) pontjában foglaltaknak megfelel.

Tekintettel arra, hogy a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92.§ (1) bekezdése alapján indult panaszeljárásnak a panaszban foglaltak kivizsgálása a célja, az így meghozott hatósági döntés jogszerűsége a panaszban kifogás tárgyává nem tett tevékenység, intézkedés körében a közigazgatási perben nem kifogásolható. Mivel a felperes a hangjelzés alkalmazását panaszában nem állította, nem kifogásolta, erről a hatóság nem is döntött. Ezt később nem lehet a hatóság terhére róni, és bizonyítottság hiányában azt az elsőfokú bíróság a jogszerűség szempontjából nem is értékelhette.

A Kúria álláspontja szerint ezért az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg e körben a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése mellett. Az elsőfokú bíróság okszerűen utasította el a felperes azon bizonyítási indítványát, amely az intézkedés napján kelt beszámoltató lap beszerzésére vonatkozott. A Kúria hangsúlyozza, hogy az Rtv. 19.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján a rendőri intézkedésnek mindenki köteles magát alávetni és a rendőr utasításának engedelmeskedni. E körben a rendőri intézkedés jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha jogszerűtlenség mérlegelés nélkül kétséget kizáróan megállapítható. Tekintettel arra, hogy az ügyben ilyen mérlegelés nélküli körülmények nem kerültek feltárássra, a felperes köteles volt magát alávetni az igazoltatásnak, és a felperes által vezetett gépjármű típusa az igazoltatás jogszerűségét megfelelően alátámasztotta.

A Kúria kiemeli, hogy téves a felperes azon álláspontja, mely szerint az igazoltatás eredménye az intézkedés jogszerűségére kihatással lehet. Az intézkedő rendőrök az Rtv. 12.§ figyelembe vételével az előljáró utasítása szerint voltak kötelesek eljárni az aznapi szolgálati feladatuk végrehajtása során.

Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan döntött az alperes határozatának jogszerűsége tekintetében. A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő a felülvizsgálati kérelemben foglalt okokból, ezért azt a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 270.§ (2) bekezdésének rendelkezése folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperesnek a felülvizsgálati eljárásban jogtanácsosi képviselleltel felmerült perköltségét, amelynek összegét a Kúria a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A pervesztes felperes köteles viselni a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM sz. rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján, amelynek mértékét a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2014. március 5. napján.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó
bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**